

TURRAPPORT

Storke- og vadefugletur til Eidermundingen 15. – 17. august 2014

En flok forventningsfuldefuglefolk drog mod syd fredag den 15. august. I to biler mødtes vi ved Søgård Mose. Og jeg glædede mig til at se viber i flok.

I Bergenheusen var der storke i rederne og livlige grå fluesnappere og landsvaler i øjenhøjde.

Vel installeret i Friedrichstadt vækkede allikerne os næste morgen inden turen gik gennem Tønning til vadehavet med det fineste vejr.

Området blev afsøgt for gode fugletårne og udbyttet var bl.a. en pæn klat skestorke, sortklirer, hvidklirer og et sted 750 strandskader.

Et par sortterner og en 2K hedehøg var et af højdepunkterne for mig. Ligesom de hvidbrystede præstekraver gled ind på lystavlen.

Men hvor er viberne?

Men der er heldigvis en god blanding af alm ryler, atlingænder, lille og et par store kobbersnepper og unger af sorthalset lappedykker.

Inden turen rigtig startede blev der gættet på hvor mange arter vi ville nå op på. Buddet lød fra 83 til 104, men vi kom over 110, tror jeg.

Det med konkurrencen tager jeg lidt løst på, men oplevelsen af fuglene i deres rette element og farverne i fjerdragten, spillet i fjerene i overgangene og deres forskellige adfærd giver nogle fine oplevelser. Og jo mere vi får at vide om fuglene og deres historie jo større er oplevelsen.

Det er jo fantastisk at det måske er små flyvedinosaurer vi går og kigger på.

Før jeg helt forsvinder op i de blå skyer, tilbage til turen. Vejret artede sig ikke rigtig den sidste dag, og så alligevel.

Vi sluttede i øsende regnvejr og stiv blæst med at spise frokost i fugleskjulet ved Margrethekog, I ved, i det tyske skjul med små kighuller. Her var så farvelfuglen - blåhals.

Den skuttede sig ved bredden og løb lidt ud og ind af rørene. Den kunne heller ikke lide vejret. Men den var der.

Åh jo viberne. Dem så vi lidt af på andendagen. Men der var ikke mange.

Men så var der så meget andet godt.

Mange tak til Jer alle. Og især til Niels og Lilly for en rigtig fin tur. Og Børge og Erik, der kørte så vi andre kunne lade blikket gå ud over landskabet.

Else Klint